

Till Eva Lindberg
Regionstyrelsens ordförande
Region Gävleborg

2015-10-25

Jag vill börja med att tacka Region Gävleborg för det uppmuntrande och hopingivande brev ni skickat. Jag vill också framföra min tacksamhet till alla som kämpar för min frihet.

De flesta som bryr sig och tänker på mig undrar hur jag mår. Vad jag gör för att klara mig och hur jag spenderar det dagliga livet i ett välkänt Etiopiskt fängelse. Jag önskar att kunna beskriva det med ord, men allt som hänt mig och det jag känner kan jag endast förmedla när jag väl är ute. Dels är det en risk att uttrycka sin sanna åsikt, men det handlar även om en överlevnadsinstinkt – att inte ge efter de mörka och svåra tankar som man möter dagligen, för då kan det värsta hända – att jag förlorar mig själv.

Jag strävar efter att göra dagliga livet värdefullt. Annars kan det räcka med att andas luften i fängelset för att bli galen, Det ständiga stöd jag får från min familj, vänner, kollegor, aktionsgruppen och alla som tror på mig, är ovärderligt och höjer min moral.

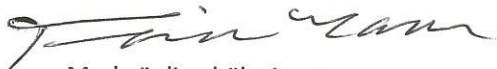
De oändliga uppskjutningar som sker i domstolen och den ovisshet omkring hur min situation egentligen kommer sluta, är det jag upplever vara det värsta. Det tar verkligen kål på mig.

Det är svårt att förstå hur ett land som Sverige med stark ställning i EU såsom i resten av världen inte kunnat göra mer för mig. När en svensk medborgare sitter falskt anklagad i fängelse i över 2 1/2 år där mänskliga rättigheter inte respekteras och en laglös rättsprocess fortskrider, hoppades jag på att Svenska demokratiska företrädare skulle förmedla att noll tolerans mot detta agerande. Ungefär som man gjorde sist svenska medborgare fängslades i Etiopien på oklara grunder.

Genom åren från barndomen till vuxenlivet och numera pensionär, har jag gått igenom många svåra tider. Än så länge är jag fysiskt och psykiskt stark. "Jag blir inte knäckt, det kommer aldrig hända mig", så kommer jag tänka så länge jag orkar. Hur länge jag orkar vara kvar i denna plågsamma verklighet, återstår att se.

Jag vill avsluta mitt brev med ett citat:

"What we have done for ourselves alone dies with us. What we have done for others and the world, remains, and is immortal"

Med vänliga hälsningar,

Fikru Maru

Kilinto Fängelse, Etiopien